

פרשת בשלח

על הקשר שבין הפרשה לבין ההפטרה בשופטים (ד', ד' – ה', ל"א): וְדַבֵּרָה אִשָּׁה נְבִיאָה.. הִיא שִׁפְטָה אֶת יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַהִיא.. וַיַּעַל אֶלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפָּט.

בשני המקרים נשקפה לעם סכנת כליה בידי אויב ששאף להשמידו ורק בעזרת הקב"ה, נושע מאויבו. לכבוד התשועה עומד/ת מנהיג/ת העם ושר/ה שיר הודיה לה' – "שירת משה" ו"שירת דבורה".

אולם למרות הדמיון הרב, קיים שוני מהותי בין שני המצבים: ביציאת מצרים יצא העם חמוש ומוכן למלחמה "וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים" (שמות י"ג י"ח). ולמרות זאת שקע בפחד ונכנס לייאוש, ואילו בדורם של דבורה וברק נמצאו "מתנדבים בעם" שיצאו עם נשק מועט ביד להילחם באויב העריץ והנוגש.

(רעיון מתוך הספר "חזון המקרא" – הרב יששכר יעקובסון)

לימוד נשים: 11:20-12:00

פרשת שבוע: הלה פורגס

שבת פרשת בשלח		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	17:01	זמן תפילין / טלית	05:33←05:38
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:10←09:13
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30	17:01	מנחה וערבית	17:10
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	שקיעה	17:27←17:22
צאת השבת	17:57	ערבית	20:10

אחות תורנית: דורית רידר

שבת
שלווה

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל-הנשים אחריה בתפנים ובמחלות. שמות טו, כ

למה נקרא שמה מרים? שהרימה עיניהן של ישראל, שנאמר 'ותצאן כל הנשים אחריה בתפנים ובמחלות'. שיצאו הנשים תחילה, וראה משה ואמר שירה, שנאמר 'אז ישיר משה' (שמות טו, א), ישיר, לאחר זמן הוא, לאחר שראה מחול הנשים.

מרים כיוזמת הראשונה של השירה. וראו גם בסיפור בת יפתח ובסיפור דבורה, המציגים את שירי הניצחון כתפקיד נשי.

ולא שמעו אל משה... ויקצף עליהם משה. שמות טז, כ

במצרים אמר להם 'והבאתי אתכם אל הארץ... ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה' (שמות ו, ח-ט). אמר משה, שמא עבודתם קשה? שמא אינם חפצים בארץ? באו למדבר, אמרו לו, הרי עתידים אנו ליכנס לארץ ולהיפטר מהמן, שנאמר 'וישב המן ממחרת' (יהושע ה, יב) – 'ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד-בקר'. אמר להם משה, אפילו במדבר, שאין עבודתכם קשה, אין אתם שומעים אליי. לא רוחכם קצרה, אלא רוחי קצרה בכם. זהו שנאמר 'ויקצף עליהם משה'.

התסכול של משה מול העם הלא ממושמע.

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים. ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק. שמות יז, ח-ט

שהיה יהושע אומר: והלוא אין עמלק אלא מבני עשו, מבני בניו של יצחק אבינו. שמא נכרות לו ברית ונכניסנו תחת כנפי השכינה? אמר לו משה: אין מכניסים תחת כנפי השכינה אלא בשעת שלום, שנאמר 'ה' יברך את עמו בשלום' (תהלים כט, יא), וזה בא להילחם שנאמר 'וילחם עם ישראל'. אמר לו יהושע, ומה בכך? והלוא את שפלטן הענן הוא מכה, שנאמר 'ויזנב בך כל הנחשלים אחריו' (דברים כה, יח, על פי ספרי תצא פ"ו). אמר לו משה צא אתה מתחת הענן והילחם בעמלק, כשם שנאמר לו לנח 'צא מן התבה' (בראשית ח, טז). אי אתה רשאי לישב במנוחה ועמלק מזיג.

כיצד הייתה נראית ההיסטוריה היהודית אילו הצעתו של יהושע הייתה מתקבלת? האם הצעתו מוסרית? ואולי משום כך מלחמות עמלק אינה מוזכרת בספר יהושע?

המשפט האחרון על פי מכילתא דרבי ישמעאל, עמלק א.

מתוך ספרו Le Ronn Achiv – "זהר תצא תיבה"

צפ מנפשי "השולחן הצאנז"

ביום שני שעבר, התכנסנו ב"חדר ההנצחה" למפגש ראשון בסדרת מפגשים שמטרתן לשתף את הציבור בנעשה במשק. המיוחד במפגשים אלו בכך שהם מתמקדים בכל פעם באחד מענפי המשק והשיח מתקיים באופן מעמיק ובגובה העיניים מול המנהלים הרלוונטים.

בשונה מהאסיפות והמפגשים הרשמיים, אליהם כל ציבור החברים מוזמן, ובוחר אם להגיע, לכל אחד ממפגשי "השולחן העגול" מוקצה מספר מוגבל של משתתפים (20) וכל משתתף אמור להירשם מראש ולהתחייב להגיע.

להלן דיווחו של חברנו **דודה זהבי** על המפגש הראשון שעסק בענף הגזר:

יום קימלמן

בשבוע שעבר התכנסנו מספר חברים, על פי הזמנה שהייתה על לוח המודעות בכניסה לחדר האוכל, לשיחה על מפעל הגזר בהשתתפות כרמל וניסן - מההנהלה המשקית, אבי הלפרין - תמחירן הגזר ו**חגי אלדר** - מנהל המפעל מזה 14 חודשים.

בפתיחת דבריו חגי הדגיש שלא ידבר על מה שהיה לפניו ובכך הוא סגר את ההזדמנות לקטר ללא תועלת. לאחר מכן הוא ניגש ישר ולעניין. תחילה הוא ציין את תקופת ה"לימוד" וההתרשמות שלו מהמפעל היפה והמתקדם שבנינו ומכל צוות העובדים. לאחר מכן הוא הסביר בקצרה ובבהירות על שיטת העבודה שבחר. תכנית העבודה מחולקת לשני חלקים עיקריים: 1. הדברים שביכולתו לשנות, לתקן ולשפר מעתה והלאה. 2. נתונים קיימים שכמעט ולא ניתנים להשפעה או שינוי מצדו.

חגי התמקד בשיחה בנושאים שעליהם הוא יכול להשפיע באופן ישיר במו ידיו, כמו ארגון העבודה במפעל. מיד עם כניסתו לתפקיד הוא ראה שהעבודה היא רבה ושיש לחסוך באופן מיידי בהוצאות רבות, בחלקן קטנות ומצטברות ואחרות גדולות מאוד. אחת ההחלטות החשובות והקשות שהוא היה צריך לקבל היתה בתחום צמצום כח האדם - כלומר פיטורים. כך נוצר מצב שהיה עליו להטיל תפקידים ואחריות נוספת על העובדים הקיימים. פעולה זו דרשה ממנו להכיר היטב ולסמוך בלב שלם על אותם העובדים שאיתם הוא נשאר לעבוד. בנוסף, חגי השתדל לצמצם משמרות כשהדבר אפשרי, לייעל מכונות ולהאריך את חייהן, לחשוב מחוץ לקופסה בנושאי תקלות, לבדוק ולהתמקח על מחירים מול ספקים ועוד כהנה וכהנה.

הדגש היה בעיקר על כך שהתפיסה ביחס ל"מפעל הגזר" השתנתה, ומעתה מדובר ב"בית אריזה" - יעיל, רווחי וחسכוני גם במנהלים ובמשרדים.

השיחה היתה קולחת, פתוחה ונערכה באווירה חברית. בכל רגע נתון היה ניתן להשמיע. חשבתי על קודמיו של חגי שיכלו להגיע וללמוד ממנו כמה דברים, כמאמר: "מכל מלמדי השכלתי ומתלמידי יותר מכולם".

איחוליי לחגי ולנו, שמהצד השיווקי יגיע שינוי לטובה בארץ ובעולם ו"בית האריזה" הגדול, החדש והיעיל שבבעלותנו עוד יוכיח את עצמו בעתיד.

אל ערב ההוקרה לדליה דן וליפא אהרנ'י שערך השבוע בבית ספר דע"ת

ביום שני התקיים ערב מורים בבית ספר דע"ת לציון סיום מהמחצית הראשונה של שנת הלימודים. תוכן הערב התמקד בהוקרה מיוחדת לכבודם של דליה דן, שעבדה בבית הספר כיובל שנים, עד הקיץ האחרון, וליפא אהרנ'י שממשיך לסייע בתחומים שונים. בהמשך מובאים דברים שנשאו עמיתיהם לעבודה.

יחזקאל אהרנ'י

דליה יקרה,

"רק בזכות דליה אני יודע אנגלית" - את המשפט הזה, שמענו לאורך השנים מתלמידים רבים. תלמידים שהתקשו באנגלית ולעתים גם במקצועות נוספים. בניסיון להבין את סוד ההצלחה בדקנו, כמו שאומרים הגששים: "אז, מה היה לנו שם?"

במהלך שנותיה בבית הספר לימדה דליה, דקדוק, מוסיקה ואנגלית וגם דקדוק ומוסיקה באנגלית. הדקדוק הייתה הדרך ללמוד את השפה מצד החוקיות שבה והמוסיקה - אפשרה לראות את השפה כמכלול, כמשהו טבעי, זורם, כיפי. וכך, כל תלמיד יכול היה למצוא את דרך הלימוד שהתאימה לו.

אחד הדברים שעשו על כולנו רושם היתה העובדה שדליה הייתה גם "חנה בבלי, מחוז דרום", שדרשה וקיימה נימוסים והליכות, ישיבה זקופה, הגעה בזמן, מחברות מסודרות ונקיות וכתיבה תמה ומוקפדת, שאפילו הילדים הדיסגרפיים ביותר שלטו בה. את הכתב המבולגן והבלתי קריא הם השאירו לשיעורי העברית. בשיעוריה דרשה דליה רצינות ואחריות, הן כלפי המורה והן כלפי המקצוע, חני תמיד מספרת כי אחד השיעורים החשובים ביותר שלמדה מדליה היה שכמורה, תפקידה להורות ולחנך, לא להיות חברה.

ובשנים האחרונות, כשדליה אמנם יצאה לגמלאות אך המשיכה ללמד, הבנו שהשיעור החשוב ביותר שניתן ללמוד ממנה הוא הכבוד שלה למקצוע ולתלמידה והוא סך כל הדברים שתיארנו.

יאנוש קורצ'אק כתב בספרו "כיצד לאהוב ילדים" את המשפט הבא: "ההנחה שהפדגוגיה היא תורת הילד ולא תורת האדם, זאת היא אחת הטעויות המרגיזות ביותר". דליה לא לימדה ילדים, היא לימדה בני אדם. היא דרשה מהם להיות הטובים ביותר שהם יכולים להיות והוכיחה להם, שעם מאמץ ורצון, הם יכולים להצליח. שדרישה עקבית ומתמדת מעלה אותם למעלה ומחזקת אותם. בשפה האנגלית, היא ראתה את הדלת שתפתח בפני תלמידינו שער לעולם, להרחבת הידע הכללי, להבנה וללקיחת אחריות.

תודה לך דליה, בשמנו ובשם התלמידים הרבים שלך על כל מה שלמדנו ממך. אנו מאחלים לך בריאות ושמחה.

חנ'י שקלאר (אליזאבט) ורנ'ית ברט

המורות לאנגלית

לדליה היקרה לי מאוד,

לפני פְּשלושים שנה נקראתי לדגל, הגעתי לבית הספר כדי ללמד לשון במקומך. מהר מאוד הבנתי שאת מורה מזן נדיר, ושאת רוצה להיות מורה כמוך, אך למרות הוותק שלי עדיין לא הגעתי לדרגתך.

אֶמְנָה כאן הערב רק כמה מתכונותייך המעוררות השראה:

עליך נאמר "נאה דורש נאה מקיים" – דרישותייך מהתלמידים היו חד משמעיות וברורות מאוד, הקפדת איתם על קלה כחמורה, אבל מעצמך תמיד דרשת יותר: תמיד הגעת לכיתה לפניכם, את המבחנים החזרת להם יום אחד בלבד לאחר המבחן, והם התנהגו בהתאם.

אהבתך לשפה העברית מקיפה את כל תחומי חיך והיא מעוררת הערכה רבה: את אוהבת לפתור תשבצי היגיון, לא נמצא אותך בלי תשבץ כזה בכיס.

כאשר את נתקלת בתופעה לא מוכרת, את תשאלי, תבררי, תלמדי, תהפכי כל אבן עד שתכירי את התופעה על בוריה. יום אחד הפכתי אני לחברה הטלפונית שלך, עדיין מתרגשת מאוד מהכבוד שזכיתי לו. אני נהנית מאוד מהשיחות שלנו, ותמיד מחכימה מהן.

אם במהלך שיעור אנגלית תלמיד שגה בעברית, את מייד עצרת את השיעור והעמדת אותו על טעותו, אך לא הסתפקת בכך אלא הסברת והדגמת כיצד יש לומר נכון. הדגשת לכיתה כולה שהשפה העברית מלווה אותנו כל יום כל היום, והקדשת לכך זמן, אף פעם לא חשבת שזה בזבוז זמן אלא רווח נקי.

דליה, את מרבה לקרוא ספרים להנאתך וגם מאמרים ברמה גבוהה. אם נתקלת במאמר מעניין במיוחד העוסק בענייני לשון, תמיד הבאת אותו, צילמת עותק ונתת לי לקרוא כדי שגם אני איהנה ממנו.

אסיים במה שפתחתי, לפני 30 שנה רציתי להיות כמוך, וגם היום אחרי 30 שנה אני רוצה להיות כמוך, תמיד מחפשת לתת מעצמך ולתרום לכולנו.

תודה לך, דליה, על חברות יוצאת דופן. כבר מחכה לשיחת הטלפון הבאה.

אוהבת ומעריכה,

רִאנִית וִינְסֵטִין (אֶלֶף־מ)

תוספת עורך:

בהזדמנות זו נאחל ל**דליה** ברכות על זכייתו של אחיה **פרופסור אברהם בן צבי**, ב"פרס ישראל" על פועלו בתחום חקר מדעי הניהול והיחסים הבין לאומיים.

בוועדה לפרס נאמר כי מחקריו של אברהם בן צבי בתחום יחסי ישראל – ארה"ב ומדיניות החוץ של ישראל "בעלי חשיבות מכרעת על חוסנה של מדינת ישראל ועל מעמדה האסטרטגי ובטחונה בזירה האזורית".

ליפא

כתב: יצחק שלומי

לולי תורתך שעשעני אף אבדתי בעניי. (תהילים קיט)

מחי תורה ומחו שעשוע את זאת ידענו

אך מה הקשר ביניהם? האמת, לא שמענו...

למדנו זאת ממך ליפא היקר

את תורתנו הקדושה אתה אוהב ומאהיב לכל אב ולכל בר

האמת, כך נזכרנו, עוד מימי קדם אתה חד חידות ומושל משלים

רושם רשימות, מקפד ראשים ומחדש חידושים.

וזאת התורה נעשית בפיך שעשועים שעשועים.

נקנית היא בייסורים כך אמרו עליה חכמים. אולם ממך למדנו –

יכולה היא להפוך גם למחול משחקים.

לא, אל תופתעו לראותו מחלך כאן אצלנו בין השבילים

ימים ושנים, בן שמונים כבן שמונה, מזמין וכורך ספרים.

פעמיד אצים כעת, אל עבר גיל ח"ח

אנו מודים לך על שנים רבות של עשיית אות ונתיעת מופת.

ואם הסכתת היטב לשורות האחרונות

וודאי מצאת בהן את שמך גנוז בראשי התיבות.

חלך לאוריינתא. המשך לעשות נפלאות.

וזאת ידוע כי דברי התורה כשדה תפוחים ערבים לחיכך

קשרת, קשרי "שין" קשריך, וחישוב במרומים ישלם שכריך.

הכר את החברה, מלווית קצת אחרת..

קבלו את חברנו - מיכאל - מיקי פרוכטר

מתי והיכן נולדת? נולדתי יחד עם אחי התאום – יצחק, ב"בית היולדות" ברחובות בשנת 1937.

ספר על זיכרונות ילדות - יש לי זיכרון חזק מגיל 5 בערך, שהחיילים האנגלים מרכיבים אותי ואת חבריי לשכונה על האופנועים הצבאיים שלהם כמשחק. היינו עומדים בתור, בשעות קבועות, ממש כמו בלונה פארק. הם הגיעו לרחוב שלנו שלא היה סלול, מדי יום למפגש הקבוע. אציין שבראשית שנות הארבעים הם היו חביבים אלינו וגם חילקו לנו ממתקים. במבט לאחור אני מבין שזה היה לפני המאבק מול המחתרות, אז הם הפכו לנחמדים קצת פחות.. זיכרון נוסף, זו האטרקציה לראות מכונית שעברה ברחוב שלנו פעם או פעמיים ביום או יומיים. גרנו ברחוב "מנוחה ונחלה" שהיה הרחוב הראשון ברחובות. הוא נקרא גם רחוב "המליונרים" כי גרו בו כעשרה ממייסדי רחובות שהיו עשירים מאוד והגיעו מארה"ב, אוסטרליה וכדו'. כל אחד מהם קנה שטח – אחוזה של מאות דונמים ובנה את בית האחוזה בחזית המגרש. הוריי התגוררו בהגיעם לארץ, בבית האריזה שהיה בפרדס של בעל האחוזה – משפחת רבינוביץ'. כשאמי היתה בסוף ההיריון עם התאומים בבטנה והפרדס היה קרוב לכפרים ערביים כמו "סטריה" במהלך מאורעות 1936, הועברנו להתגורר בבית האריזה שנמצא בחצרם של בעלי האחוזה. החצר היתה ענקית ומוקפת חומת אבנים ובוץ. בחומה היה פשפש דרכו יצאנו לשירותים שהיו בשטח הפרדס עצמו. בחורף התקלחנו במים קרים במקלחת שהיתה עשויה מיריעות זפת. פעמיים בשנה לכבוד פסח וסוכות הורשינו להתקלח בביתו של מר רבינוביץ' כמתנה/בונוס לחגים וליהנות ממים חמים. רחל המשוררת גרה בתחילת המאה הקודמת בחדר ששכרה באותו הבית שנקרא אז "בית ברוידא". אנחנו גרנו בקצה החצר במרחק של כ-150 מטר מבית האחוזה. על החצר עברה היסטוריה משמעותית של ארץ ישראל. במקביל אלינו גרו בה בראשית שנות הארבעים קצינים מהצבא הפולני – "אנדרס", מפקד הלח"י של אזור הדרום שיצא בחשאי רק בלילות. אחי ואני השתעשענו אתו מעת לעת. בחצר היו סליקים ואפילו מצאתי שם אקדח ששמרתי בצמוד אלי עד שהצטרפתי מאוחר יותר לקיבוץ וכשנלקח לתיקון, 'הלך לאיבוד'. ייתכן ובלח"י מחפשים אותו עד היום.. בסיום תקופת ה"שואה" הגיעו מהאוניה ישר אלינו לחצר, ניצולי שואה דודים ובני משפחה שהתארחו אצלנו ב"סלון" ב"בית האריזה" כמה חודשים עד שהסתדרו. גרנו שם כ-10 שנים, ללא מים זורמים או חשמל עד שהוריי סיימו לבנות את ביתם בצמוד לבית היולדות בו נולדנו ובית הספר בו למדנו. הוריי שרכשו קודם את המגרש, בנו את ביתם החדש במאמץ גדול, ללא "סל קליטה" ובעבודה בכמה משרות. אבי היה מנהל עבודה בפרדס של בעל האחוזה ובמקביל היו לנו רפת וכוורות דבורים בחצר.

הילד מיקי וחברו החייל האנגלי

בית ברוידא

ספר, איך הגעת לסעד ומתי? התחנכתי עד לתקופת התיכון בבתי ספר חרדיים תלמוד תורה ברחובות ובכיתה ח' בבית הספר "סיני" בתל אביב. בתיכון עברתי ללמוד בישיבת בני עקיבא שבכפר הרא"ה לאחר התיכון למדתי בישיבת "כרם ביבנה" ובהמשך הצטרפתי לגרעין "הטירה" שהתגבש קודם לכן. במסגרת הגרעין לקיבוץ.

מה התחביבים שלך? ספורט! לעשות ולצפות. לפתור תשבצים, סודוקו וקאקורו (תשבץ מספרים שמקורו ביפן). לצפות בטלוויזיה בתכניות אקטואליה ולקרוא הרבה עיתונים. אני גם ברוקר (קטן) לעצמי ואוהב גדג'טים, להתעסק במחשב, סמרטפון, שעונים וכו'.

מה גורם לך נחת? ילדים, נכדים וכאשר תלמידיי לשעבר מספרים לי שהם שוחים, רצים ואפילו משתתפים בתחרויות.

מה המוטו שלך בחיים? חייה ותן לחיות, נהל את חיידך לפי רצונך ויכולותיך ולא להסתמך על אחרים.

למה אתה הכי מתגעגע? לאלו שאינם, ליאיר לחנצ'ה ולחברים טובים שהלכו לעולמם. לילדות שהיתה כולה בטבע בין שדות פרדסים וכרמים.

מה אתה מאחל לסעד? שלא יהיו פערים בין הדורות ושיבינו כולם שערבות הדדית נועדה לקטסטרופות וכדומה, ולא למי שלוקח משכנתאות כבדות כדי לבנות בתים של מאות מטרים ולשלוח ילדים לכל חוג שבאזור.

ריאיון: יורם קימלמן

צ' תכנית "שמנים וארבע" – בקיבוץ סעד

ישנה תכנית בטלוויזיה בשם "שמונים וארבע", בה נפגשים מבוגרים/ות לבילוי משותף עם ילדי הגן.

בהשראת תכנית הטלוויזיה, הגננת הנמרצת יעל ניר, הזמינה אותנו להשתתף בפעילות עם ילדי הגן. ניסינו להיזכר במשחקים שונים ותוך כדי כך למדנו את שמותם הילדים והם למדו את שמותינו.

למחרת כשראו אותי הילדים מרחוק הם צעקו: "הנה יהודית באה!". בהחלט קיבלתי הרגשה טובה.

תודה על הרעיון והביצוע!

יהודית מוסנזון

אף פעם לא הלכתי או למדתי בגן. ילדוטי עברה בלי כל הדברים המקסימים שיש היום לילדים. לראות איך הם משחקים בכל המשחקים המשוכללים. ויעל ניר הגננת המקסימה. אשרי הילדים שזכו לכל אלו.

המשימה שלי במבצע זה – שמונים וארבע, היתה לקשט עציץ קטן, למלא אדמה ולזרוע זרעי גזר, לדעת את שמות כל הילדים והילדות כך כשאפגוש אותם בשבילי הקיבוץ, אוכל להגיד "שלום דרור", "שלום איתן", "שלום כרמל", "שלום תבור", "שלום עלמה".

שרה ד'קסון

מי נמצא בבית? = מנ"ב

במסגרת הערכותינו אל מול אתגרי הביטחון באזור, אנחנו שוקדים זמן רב, למצוא דרך מתאימה לאיסוף נתונים מהיר ואמין בעת הצורך, בנוגע להימצאותם של אנשי המקום בסעד או מחוצה לה. אנו מבקשים לשוב ולהסביר, שלהבנתנו ולהבנת כל הגורמים העוסקים בכך, בעת אירוע בטחוני (סבב מלחמתי, נפילת קסאם, חדירת מחבלים לישוב וכדומה, שלא נדע) או אירוע חירום אזרחי (שריפה, רעידת אדמה וכדומה, שלא נדע) עלינו לדעת במהירות, מי נמצא בישוב ומי לא. תמונת המצב שנצליח להציג במהירות תשפיע על מקבלי ההחלטות כיצד לפעול, וככל שנדע להציג תשובות מהירות ומדויקות, כך ייטב.

לאחר כמה שיטות איסוף נתונים שניסו להפעיל בסבבים האחרונים ולא נתנו לנו את המידע במהירות המספקת, אנו מבקשים לנסות שיטה חדשה שפותחה במערכת ה"קהילנט" ונקראת "מנ"ב - מי נמצא בבית?".

בסיועה של איילת, המערכת הותקנה על מסד הנתונים של אוכלוסיית הקיבוץ ומוכנה לפעולה. מערכת זו שולחת לאיש קשר אחד מכל משפחה, קישור בהודעת ס.מ.ס המוביל לשאלון קצרצר שבו רשומים כבר כל בני המשפחה. עליכם לציין האם בני המשפחה בקיבוץ או מחוצה לו ואם הם מחוץ למקום, להוסיף את המקום בו הם שוהים.

התשובה לשאלון אורכת כמה שניות, ואנו מקבלים את התשובות, אוניליין.

ביום שלישי הקרוב, ט"ז בשבט (11.02) בשעה 16:30, נקיים תרגיל טלפוני של מערכת זו.

אנו מבקשים מאוד, להתייחס לתרגיל ברצינות ולענות על השאלון במהירות האפשרית.

חברים שחוששים שלא יצליחו להתמודד טכנולוגית עם העניין מוזמנים לפנות לרותי לזר או לגדי סמואל, על מנת שנעשה מאמץ לשלוח אליהם חונך. לאחר שתפעילו את הקישור, מסך הטלפון שלכם, יראה כפי שמופיע בתמונה המצ"ב. שני דגשים חשובים:

א. במעבר בין בן משפחה אחד לשני, יראה לכם שהמסך נשאר כפי שהיה אך למעשה ה"שם", המופיע למעלה בכחול כהה יתחלף.

ב. בגמר השאלון, אין כפתור ל"אישור" אלא פשוט יוצאים מהשאלון. המערכת תעביר אתכם למסך הראשי של "קהילנט" ואתם יכולים לצאת.

תודה גדולה לאילת על הסיוע הרב בהכשרת המערכת ובבניית מסד הנתונים.

בברכה ובתודה מראש על שיתוף הפעולה

נחום – יו"ר צח"י, גדי – צוות אוכלוסייה

ומטה צח"י

הסיפור שאחורי התמונה

היכן בשטח הקיבוץ צולמה התמונה שלפניכם ומי הם הילדים המצולמים?

תשובות למייל עלים alim@saad.org.il

סדר ט"ו בשבט

אמי? לחברים ותיקים.

אמי? יום ראשון י"ד שבט

בשעה 18:30.

איפה? במועדון לחבר.

מה בתוכנית?

✧ דבר הרב ארי,

✧ חידון ליפא ורחלינקה,

✧ שירי עצים ופרחים עם אסף סוברי.

✧ ארוחת ערב ופירות ט"ו בשבט.

בואו בשמחה!

הצוות האראגן

